

Onkel Danny ta'r sabbat-år

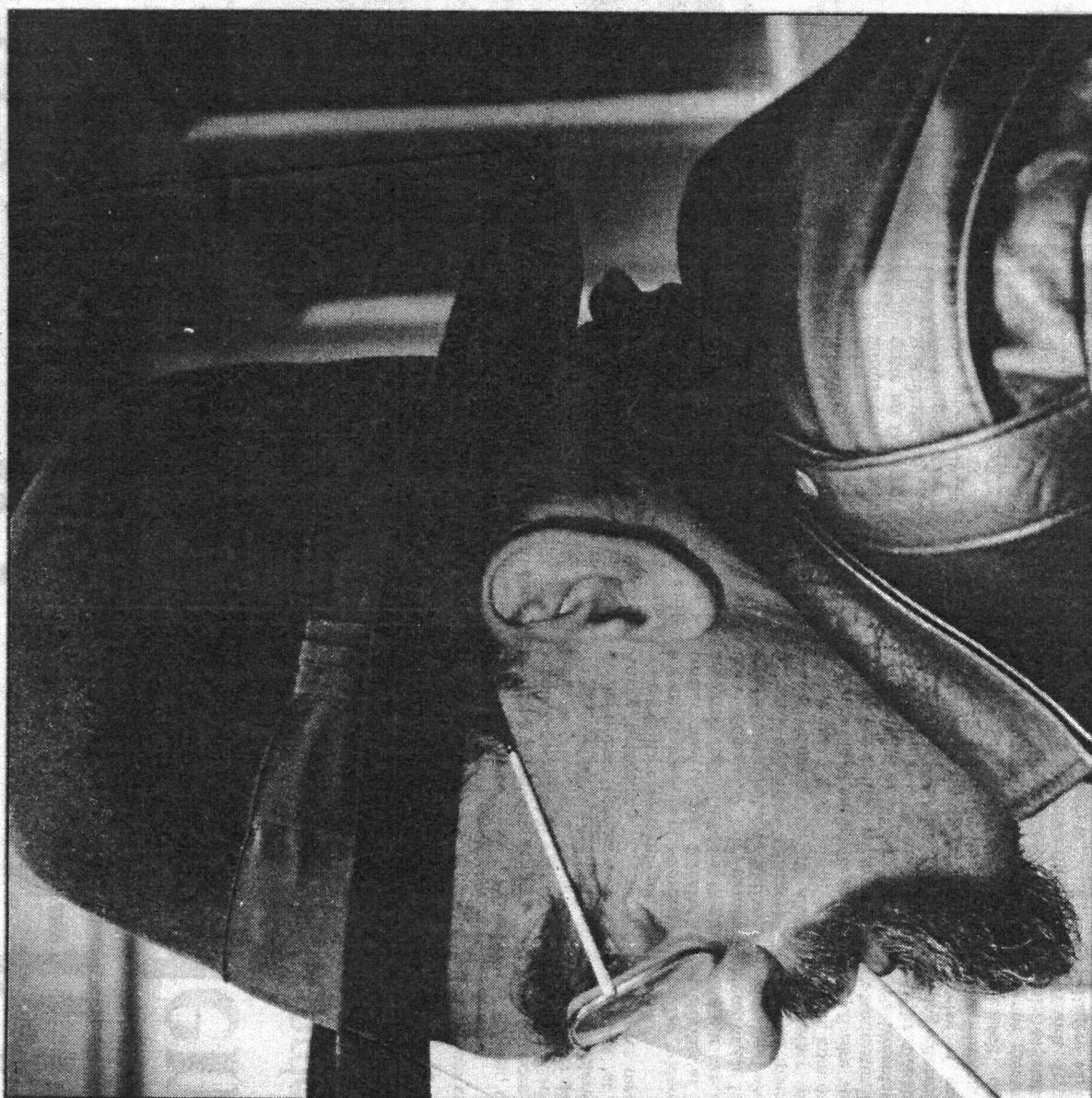
Fra foråret er det slut med at høre nyt fra Onkel Danny - alias forfatteren Dan Turéll. Han tager et sabbat-år, men inden da må han færdiggøre et manuskript til filmatiseringen af hans krimi-roman »Mord i mørket«.

Dan Turéll er i øjeblikket aktuel med en ny kriminal-roman, men han er også i skattevæsenets søgelys for ikke at have opgivet alle sine indtægter.

Onkel Danny har - med hans egne ord - aldrig lært en kæft, og ikke før, han har fundet noget, han er bedre til end at skrive, starter han på nyt. Det skulle da lige være politik.

- Jeg ville være medlem af Det radikale Venstre, hvis Det radikale Venstre var radikalt. Men da det er mange år siden, partiet opgav at være det, er jeg i dag partiløs.

SIDE 9.

(Foto: Paul-Erik Nielsen.)

Bag enhver læderjakke bor et slips

Dan Turèll lægger noget af nysgerrigheden på hylden næste år

Tekst af JOHN GADE
STEFFENSEN
Foto:
PAUL-ERIK NIELSEN

»En Hof og en Gammel Dansk. Klokkeren er et, det er lige tiden til dét.« 39-årige Dan Turèll er nok et uforbedreligt nysgerrigt menneske. Men tilværelsen må have nogle faste punkter. Og det daglige besøg i værtshuset under hans lejlighed på Frederiksberg resulterer altid i ovennævnte bestilling.

Ellers er det faktisk småt med status quo i Onkel Danny's dagligdag. Fra sin base i herskabsboligen på 1.sal har han nemlig gennem de seneste fem år produceret materiale til 30 bøger, et ukendt antal radio- og TV-udsendelser og dagbladsartikler samt til de utallige »talk-shows«, han tuner med over hele Danmark. Fra foråret er det derimod slut for en tid. Datteren Lotus skal have det sidste spark, inden hun er tabt i det danske skolevæsen.

- Det med sabbat-året er noget, jeg har gjort før. Jeg har haft så meget fart på i de seneste år, at det er hamrende sundt med et sabbat-år, hvis man ikke vil ødelægge akkumulatoren. Jeg erkender, at jeg i hvert fald ikke bliver yngre. Og efter ialt 70 bøger kan man godt slippe af. 70 er jo støvets år, ikke sandt?

Sidst forfatteren Dan Turèll holdt et friår, benyttede han det til at rejse rundt og suge oplevelser i den store verden. Det gav ham eksempelvis inspiration til en krimi-serie. I den er nummer syv lige udkommet, »Mord i Myldretiden«.

Inden Turèll kan tage sig den frivillige pause næste år, må han dog færdiggøre film-manuskriptet til filmatiseringen af trilleren »Mord i mørket«. Og ellers vil han lege lidt med nogle korte kriminal-noveller for at holde sit selvlærte skrivetalent ved lige.

- Jeg har ganske enkelt ikke råd til at rejse ud igen. Så jeg vil spille lidt mere trompet og billard, i billard går det i øvrigt stort set lige op med pengene.

Og rejserne til flækkerne i Jylland som stand-up-komedian glæder Turèll sig til at give et break. Publikum skal have lidt ro. Så slipper han også for uheldige episoder, i stil med da han var på turné i Finland med sit show. Der var sprogvanke-ligheder.

- Jeg havde på forhånd fået at vide, at finnerne forstod udmærket svensk. Men enten forstod de ikke, eller ville ikke

forstå, eller også den tredje mulighed: at mit svensk var for dårligt, hvad jeg er villig til at indrømme. Den gik bare ikke med svensk. Jeg prøvede så på dansk, det var ganske aldeles umuligt. Så opgav jeg det hele og gav mig til at tale engelsk. Jeg fik en klage bagefter, fordi turnéen var arrangeret af foreningen Norden. Jeg forsvarede mig med, at det var den eneste måde, vi kunne forstå hinanden. Finnerne kan nemlig engelsk.

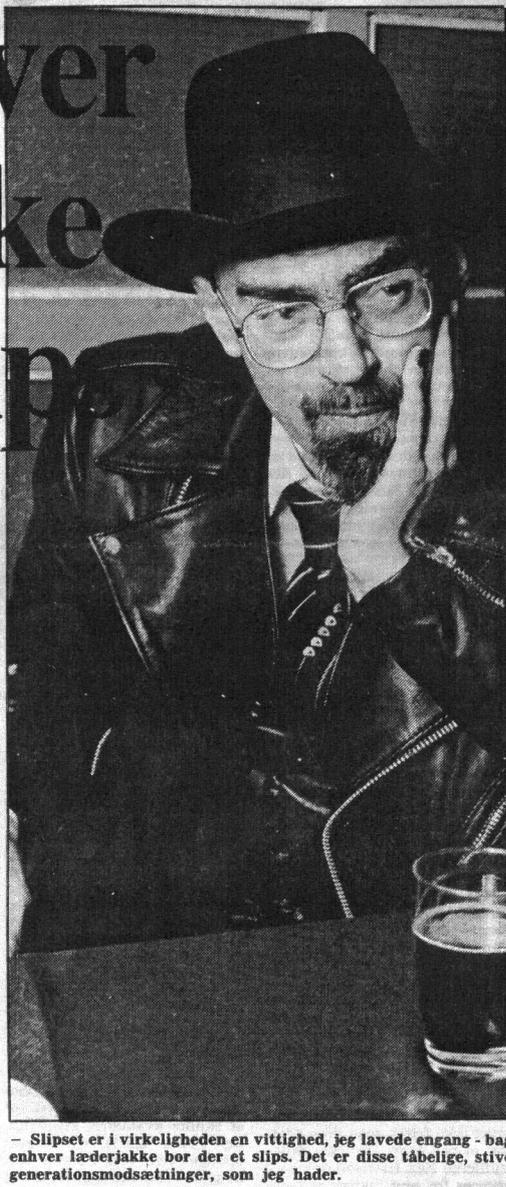
Narkoen

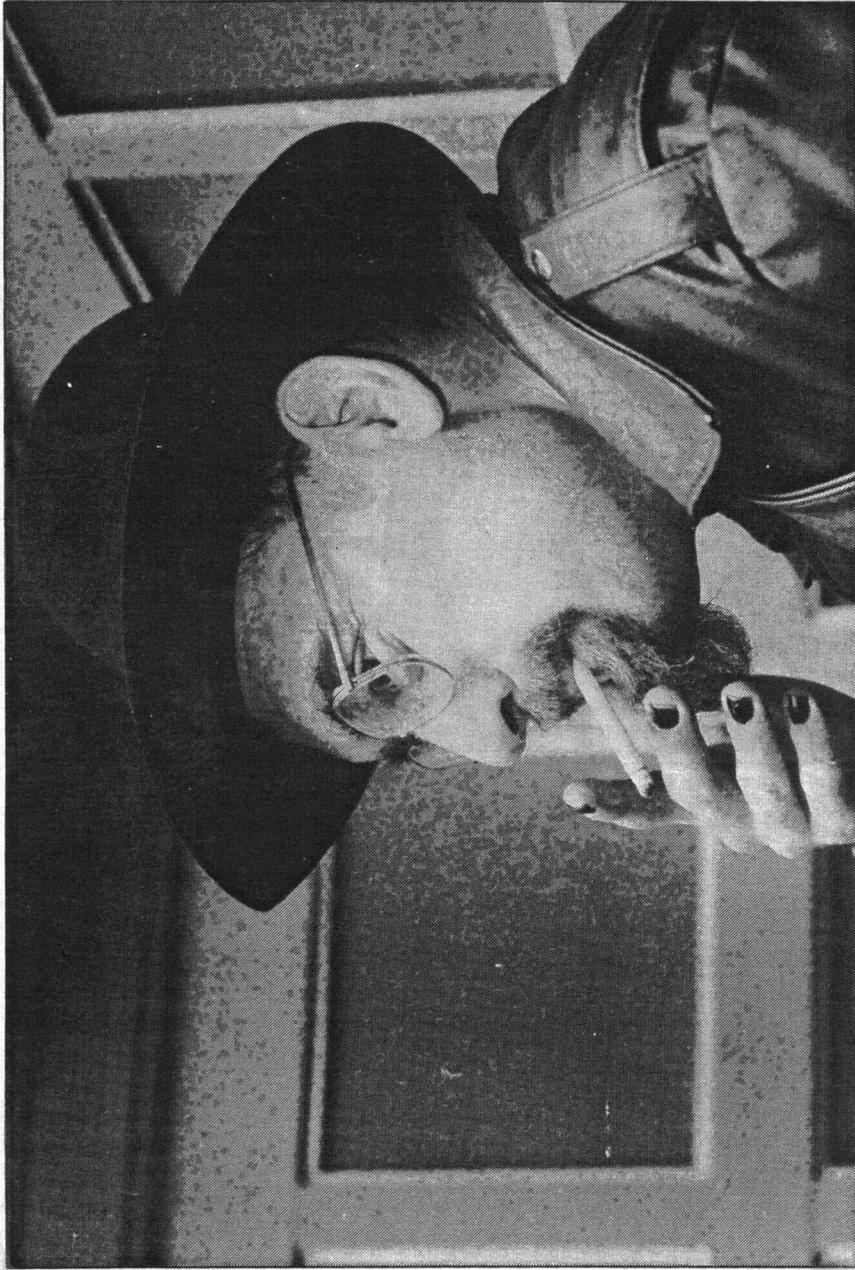
Som en af de få kendte danskere står Dan Turèll offentligt og ærligt ved, at han har prøvet adskillige former for narkotiske stoffer - udover LSD.

- Man kan roligt sige, at jeg kender farmakologien forfra og bagfra. Min opfattelse er, at lægevidenskaben og de medicinske autoriteter har udspreidt en forbandet bunke løgn om de fleste stoffer, det har været regelrettede skræmmekampanjer uden noget som helst fornuftigt indhold.

- Jeg tror mere på et nogenlunde sundt og fornuftigt menneske på 39-år med en nogen-

- Slipsset er i virkeligheden en vittighed, jeg lavede engang - bag enhver læderjakke bor der et slips. Det er disse tåbelige, stive generationsmodsatninger, som jeg hader.

Jeg har ganske enkelt ikke råd til at rejse ud igen. Så vil jeg spille lidt trompet og billard - i billard går det isærligt stort set lige op med pengene.

Lunde rimelig fysisk form, der har været hele møllen igennem, som kan sige: Her er jeg. Man bør ikke af det. Det er ikke rigtigt, at man smitter småbørn i småstykker, det er ikke rigtigt, at man fær ud og voldtager folkepensionister og udbyrder jungletyde. Og det er ikke rigtigt, at man bliver narkoman, fordi man lige skal prøve én gang, hvordan det i grunden føles.

Dan Turéll udtaler sig som én, der har prøvet. Hvad han mener, de medicinske autoriteter sjældent har. For Turélls vedkommende har det - som i omtrent alt andet han foretager sig - været nysgerrigheden, der driver ham frem. Men nu er han færdig med kokain, meskalin, amfetamin, preludin, »hvad han nu kunne få fat i«.

Politik

Jeg har fået det ud af stoffer, hvad jeg kunne. Det kan forandre hjernen, forandre måden at tænke på, måden at se på. Det er altid spændende pludselig at få en ny hjærne. Det er meget interessant for dig selv at se, hvordan du er, når du er et andet menneske, siger Dan Turéll og forsøger at få en slurk af sin øl mens fotografen ikke knipser med kameraet. »Det skal jo ikke se ud som om en fuldblods-alkoholiker er i fuld gang«.

Med Turéll's egne ord, så har han aldrig lært en lyd. Efter sin realeksamen havde han småjobs i Vangede som f.eks. jord- og betonarbejder og vinduespudder. Og ikke før han har fundet noget, han er bedre til end at skrive, starter han på noget nyt. Det skulle da lige være politik.

Jeg ville være medlem af det Radikale Venstre, hvis det Radikale Venstre var radikalt. Men da det er mange år siden partiet opgav at være det, er jeg idag partiløs.

Men som mange ved, er samfundsbevidste Turéll ikke meningsløs. Alene slipset bag hans pubertets-læderjakke har sin gode forklaring.

Slipset er i virkeligheden en vittighed, jeg lavede engang. Bag enhver læderjakke bor der et slips. Det er disse tåbelige, stive generationsmodsetninger, som jeg hader. Man må ikke kunne lide jazz og popmusik samtidig. Det der trip kører videre. Hvis du har barberblade i øret, kan du ikke have slips på og omvendt. Pludder-pladder. Derfor synes jeg, det er udmærket at kombinere en læderjakke med et slips. Jeg er, som jeg ser ud. Det er ikke noget, jeg forsøger at leve op til.

Læderjakken havde også et mere praktisk formål, da Turéll i sin tid transporterede sig gennem byen på sin MZ-motorcykel. Den syssel har forråtte-

ren nu selv stoppet af hensyn til trafikikkerheden, vel at mærke medtrafikanternes. Han havde det med at blive distret og glemme færdselsreglerne.

Og det er ikke heldigt at filosofere over en idé til en ny novelle, når der kommer en bil kordrende fra den anden side, gnækker Dan Turéll.

Smigret

Onkel Danny har det meget godt med, (for ikke at sige, at han er smigret af det) at han den eneste nulevende danske forfatter, som har en café opkaldt efter sig.

Nogle mennesker får akademiets store pris, nogen får boghandlernes gyldne lauer. Jeg har fået en café af mine medkunstnere.

Han har med rette en tid kunnet kaldes café-forfatter. Nu fordriver han mere dagen med gåture i byen, hvor han med øjne og øre som to meter lange antenner søger nye indtryk med sit indre fotografapparat. Og så bliver han stadig mere indfuseret af buddismen, som han synes er en meget elskværdig lære.

Jeg har endnu ikke fortrudt, at jeg meldte mig ud af folkekirken som 18-årig. Det var fødselsdagsfesten. Hvis jeg siger, jeg er tre gange 13 år, så skal jeg konfirmeres næste år. Det må jeg selvfølgelig ikke, men en hedensk fest er vel tilladt, smiler Turéll.